

[Wilhelm]

psykiatriske patienter ikke længere skulle diskrimineres, ikke bliver ordentligt opfyldt? Er det overhovedet nødvendigt? Nej, det er det ikke, for vi kan bare ophæve lommepengeordningen øjeblikkeligt for alle, der ikke får anvist plejehjemsplads, og så vil der blive en kort periode, indtil ministrene har fået lavet deres strukturomlægning inden for det psykiatriske sundhedsvæsen og plejehjems-væsen, hvor psykiatriske patienter måske vil blive favoriseret, fordi man ikke endnu dér har plejehjemspatientkategorien, men det er dog bedre, end at man nu bryder løftet om det, der blev stillet dem i udsigt ved beslutningen den 20. maj.

Jeg tror også, det er bedre af en anden grund, for det vil nok gå lidt hurtigere med den strukturændring, hvis man ved, at det koster penge, så længe man ikke har fået lavet denne strukturændring.

Aase Olesen (RV):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at forlænge debatten, men når ministeren her frejdigt erklærer, at han har god vilje til at forklare regeringens hensigt, så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at jeg spurgte faktisk om, hvad meningen var med § 46, stk. 6, for jeg kunne ikke begribe det, der står, og jeg kunne ikke forstå bemærkningerne. Derfor vil jeg gerne have at vide: hvad er hensigten?

Som ministeren ved, er der her i folketinget og i socialudvalget udbrudt en epidemisk sygdom, der hedder mistænksomhed over for bemyndigelser. Vi vil meget gerne vide, hvad hensigten er med denne bemyndigelse.

Og når jeg så er her alligevel, vil jeg godt sige om det med teknikergruppen, at jeg fik at vide, at der ikke lå noget arbejdsgruppemotat eller nogen betænkning fra nogen arbejdsgruppe i socialministeriet. Det var faktisk det, man forsøgte at kule os ned på, da vi prøvede at fastsætte en dato for, hvornår denne ligestilling skulle finde sted. Vi plejer her i folketinget altid at bøje os for, at der sidder en kommission eller et udvalg, og nu får vi så bare at vide, at det faktisk bare er embedsmændene, der skulle have lavet det her; så synes jeg nok, at en anden gang må vi være lidt betænkelige ved at lade os kule på plads af den grund.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hvad angår det sidste, som fru Aase Olesen nævner, det, som man kunne kalde et teknikerudvalg – det kan godt være, det var et andet udtryk i foråret, men det drejer sig om det samme, nemlig at en gruppe af embedsmænd i indenrigsministeriet og, så vidt jeg husker, også en repræsentant for socialstyrelsen skulle se på de forskellige muligheder, der foreligger: det er ikke en egentlig udvalgsrapport, der her bliver tale om, det er en systematisk gennemgang af de mange forskellige tekniske løsningsmuligheder, der er.

Der er ikke nogen indstilling om, at man gør det ene eller det andet, men nogle forslag til nogle tekniske løsninger. Jeg tror ikke, at dette materiale vil give ret gode vurderingsmuligheder med hensyn til stillingtagen til, om § 46 nu er fornuftigt formuleret eller den ikke er det; det er en lang række andre tekniske problemer, det her drejer sig om, men dette materiale har det været nødvendigt og, mener jeg, helt relevant at anvende i foråret.

Jeg synes også, debatten her i dag viser, selv efter det, vi har været igennem, at det er meget svært at få has på, hvordan det bedst mulige system etableres.

Når fru Aase Olesen spørger om, hvad der ligger i de enkelte stykker, vil jeg godt sige, at det synes jeg ikke det er rimeligt at gå ind på ved førstebehandlingen. Jeg har gjort meget klart rede for den politiske holdning til dette, og så må vi diskutere hele teknikken under udvalgsarbejdet. Jeg har efterhånden også erfaring for, at hver gang man lader sig lokke til en fortolkning af et eller andet teknisk under første behandling, bliver man hængt op på det senere. Det er i øvrigt ikke meningen med en førstebehandling. Det politiske har jeg klart gjort rede for, og alt det tekniske må vi vende tilbage til under udvalgsdrøftelsen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg er da ked af at måtte konstatere, at ministeren her, når man bliver spurgt fra folketingets talerstol om, hvad et bestemt stykke i et lovforslag betyder, fordi man ikke kan forstå det, når man læser det, og der ikke er gjort rede for det i bemærkningerne, bare henviser til, at det kan vi snakke om i udvalget. Det er virkelig sørgeligt.